

چرتکه

موقفیت نهضت ملی مسکن در گرو هدایت اعتبار

بخش اقتصاد– کارشناسان اعتقاد دارند، اعتبارات نظام بانکی باید در جهت منافع عمومی و برای حل مهمترین مسئله مردم یعنی مسئله مسکن به کار گرفته شود.

مسکن مناسب، یکی از مهم‌ترین نیازهای اساسی است که تامین آن بخش بزرگی از هزینه‌های هر فرد در طول زندگی را در بر می‌گیرد. اهمیت این موضوع تا جایی است که داشتن مسکن مناسب حق هر فرد به شمار می‌آید و در ماده ۳۱ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران نیز مورد تاکید واقع شده است.

طبق این اصل داشتن مسکن متناسب با نیاز، حق هر فرد و خانواده ایرانی است، دولت لازم است با رعایت اولویت برای آنها که نیازمندترند به خصوص روستائینسان و کارگران زمین‌ه اجرای این اصل را فراهم کند.

همچنین قوانین مختلفی از جمله قانون جهش تولید مسکن بر ساخت یک میلیون واحد مسکونی در سال تاکید کرده‌است. با

این حال، کارشناسان اعتقاد دارند، اشکالاتی در تحقق قوانین مرتبط با ساخت یک میلیون مسکن وجود دارد که در ادامه این گزارش به شرح بخشی از آن خواهیم پرداخت.

به گزارش فارس، دو مسئله‌ی اصلی مسکن در کشور بحث تامین زمین و تامین مالی آن می‌باشد. در بحث تامین زمین از آن‌جایی که بخش بزرگی از اراضی موجود در اطراف شهرها متعلق به دولت و دستگاه‌های دولتی است با الحاق این اراضی به شهرها مشکل تامین زمین تا حد زیادی حل خواهد شد. در این زمینه دولت مسیری را شروع کرده‌است اما به نظر می‌رسد با وضعیت مطلوب فاصله زیادی وجود دارد.

اما مهمتر از مسئله زمین بحث تامین مالی ساخت مسکن که در این بخش همچنان مشکلات اساسی وجود دارد. براساس ماده ۴ قانون جهش تولید مسکن، نظام بانکی موظف شد، حداقل ۲۰ درصد از تسهیلات پرداختی خود در هر سال را به ساخت مسکن تخصیص دهد اما با گذشت بیش از ۲۰ ماه از ابلاغ قانون و در آستانه دومین سالگرد دولت سیزدهم، همچنان نظام بانکی همکاری لازم برای حل مشکل مسکن را نداشته است.

بانک‌ها وعده رئیس‌جمهور را زمین گذاشته‌اند

در این راستا، علی نادری شاهی، کارشناس اقتصاد مسکن در گفت‌وگو با خبرنگار فارس اظهار داشت: نظام بانکی به کم‌تر از ۲۰ درصد از تعهدات خود تاکنون عمل کرده‌است و بسیاری از بانک‌ها و از جمله بانک‌های خصوصی عملکردی نزدیک به صفر داشته‌اند.

وی افزود: در حال حاضر بیش از یک میلیون واحد مسکونی در صف انتظار بانک‌ها برای دریافت تسهیلات قرار دارند.

نادری شاهی بیان کرد: عدم همکاری بانک‌ها یکی از مهم‌ترین وعده‌های رئیس جمهور محترم و شاید مهم‌ترین مشکل اقتصادی حال حاضر خانواده‌ها در راه‌آله‌ای از ابهام قرار داده‌است.

با توجه به اظهار نظر کارشناسان، تبصره‌ی ۵ ماده ۴ قانون جهش تولید مسکن سازمان امور مالیاتی را موظف کرده‌است تا ۲۰ درصد از تعهد ایفای نشده بانک‌ها را به عنوان جریمه‌ی مالیاتی ملحوظ و به صندوق ملی مسکن واریز کند. با این حال علی رغم گذشت ۱۰ ماه از شروع سال دوم قانون، همچنان مالیات سال اول اخذ نشده‌است. مهم‌ترین دلیل عدم اخذ این مالیات، اعتراض بانک‌ها به رقم مالیات محاسبه شده و تطویل این موضوع در فرآیندهای اداری است. به همین دلیل این بند از قانون، بازدارندگی لازم برای جلوگیری از تخلف بانک‌ها را ایجاد نکرده است. در این راستا، محمد حمیدزاده، کارشناس حوزه مسکن بیان کرد: به عنوان یک راهکار جایگزین، ضروری است، بانک مرکزی با توجه به سیاست کنترل مقداری ترازنامه، رشد سقف ترازنامه برای بانک‌های متخلف را به میزان تعهد ایفا نشده موضوع ماده ۴ قانون جهش تولید مسکن و دستورالعمل احداث و نوسازی ابلاغی بانک مرکزی، کاهش داده و آن را به بانک مسکن منتقل کند. وی افزود: از طرف دیگر، باید امکان دریافت تسهیلات قاعده‌مند با نرخ متناسب برای بانک مسکن فراهم شود تا این بانک نیز دچار کسری نشود.

حمیدزاده تاکید کرد: با توجه به این‌که خلق پول یک حق حاکمیتی و رانت بزرگ است، لازم بوده این رانت در جهت منافع عمومی و برای حل مشکلات عموم مردم استفاده شود؛ این در حالی است که بررسی عملکرد نظام بانکی در سال ۱۴۰۱ نشان می‌دهد بیش از ۹۰ درصد از رشد پایه پولی در این سال ناشی از اضافه برداشت بانک‌ها، علی‌الخصوص بانک‌های خصوصی بوده‌است. فرشید ایلانی کارشناس حوزه مسکن هم در گفت‌وگو با مهر با تاکید بر اینکه بانک‌ها در صورت عدم وام‌دهی باید جریمه شوند، گفت: در راستای قانون جهش تولید بانک‌ها مکلف به پرداخت وام شده‌اند و اگر برخلاف این قانون و وظیفه عمل کنند باید جریمه شوند اما دو سال است که دولت بانکی را در این خصوص جریمه نکرده است.

این کارشناس مسکن در ادامه تصریح کرد: این مدارا کردن دولت با بانک‌های موجب ضرر به حوزه ساخت و ساز کشور شده است زیرا که سرعت ساخت و ساز در کشور کند پیش‌رود، به گفته این کارشناس مسکن اگر طی دو سال گذشته جریمه عدم وام‌دهی بانک‌ها را دولت دریافت می‌کرد امروز مبلغی حدود ۱۶۰۰ همت اخذ می‌شد. وی گفت: عدم جریمه شدن بانک‌ها نشان می‌دهد که دولت جدیدی به سرعت دادن به ساخت و ساز و اجرای طرح نهضت ملی مسکن ندارد و تا زمانی که این جریمه و قانون اجرا نشود بانک‌ها تمایلی به وام‌دهی نخواهند داشت و به تکالیفشان قطعاً عمل نخواهند کرد.

ایلاتی در ادامه تاکید کرد: هم اکنون بحران جدی در حوزه ساخت و ساز مسکن نداریم، مسئله اصلی تامین زمین برای پیمان‌کاران و مردم است که سرعت واگذاری‌ها کند است.

{اقتصاد}

وقتی پالایشگاه سازی فقط برای ایران

«کثافت کاری» بود

زنگنه همواره تکمیل پالایشگاه ستاره خلیج فارس را افتخار خود می‌داند. درحالی که به گفته اصغر ابراهیمی اصل معاون اسبق وزارت نفت این پروژه در زمان دولت احمدی‌نژاد شکل گرفت و ۷۹ درصد پیشرفت داشت. ۲۱ درصد باقی مانده باید در ظرف ۱.۵ سال به پایان می‌رسید. اما چون زنگنه به این کار اعتقادی نداشت، اعتبار لازم به آن را تخصیص ندادند تا اینکه عدم ساخت این پالایشگاه می‌توانست برای کشور هزینه زا باشد به همین دلیل در دولت دوازدهم بعد از سال‌ها این پالایشگاه به اتمام رسید. نکته جالب توجه در این است عدم ساخت پالایشگاه در کشور در حالی توسط زنگنه رقم خورد که مجلس قانون اجرای پتروپالایشگاه‌ها را تصویب کرده بود، برخی از دولت مردان گذشته معتقد بودند این قانون برای ورود بخش خصوصی است و دولت اجازه ساخت پالایشگاه را ندارد اما براساس مجوز مجلس در صورتی که بخش خصوصی اقدامی به ساخت پالایشگاه نکند وزارت نفت متولی ساخت پالایشگاه است.

وزارت نفت متولی اصلی اجرای قانون پتروپالایشگاه

وقتی قانون اجرای پتروپالایشگاه‌ها را مشاهده می‌کنیم رسماً مجلس به وضوح و با صراحت استفاده از ظرفیت‌های بازار سرمایه را برای ساخت پتروپالایشگاه در اختیار دولت قرار داده بود و در کنار آن نقش مهم وزارت نفت در اجرای این قانون نیز بیان شده است اما جالب است مسئولان وزارت نفت نسبت به آن بی توجهی کردند و هیچ پرونده قضایی برای آنها مبنی بر ترک فعلی که داشتند تشکیل نشد. اگر وزیر وقت نفت مروری بر مواد شیوه نامه ابلاغی و همچنین قانون مصوبه مجلس شورای اسلامی کند بی شک به یاد می‌آورد که اصل و هدف طراحی چنین طرحی هم زمان با تاکید مقام معظم رهبری بر اجرای هرچه سریع‌تر

بخش اقتصاد– یکی از علل ناترازی امروز کشور در تولید و مصرف بنزین عدم اعتقاد زنگنه به ساخت پالایشگاه در کشور است؛ او معتقد بود پالایشگاه سازی «کثافت کاری» است.

به گزارش مهر، ساخت پالایشگاه و ذخیره سازی بنزین یکی از اقداماتی است که می‌تواند کمک شایانی به رفع ناترازی بنزین کند و حتی مانع از واردات بنزین برای حل این معضل شود. اقدامی که دولت قبل در آن ناکام ماند و تنها پروژه نیمه تمام ستاره خلیج فارس را که در دولت دهم کلید خورده بود تکمیل کرد. این اتفاق در حالی رخ داد که مجلس شورای اسلامی وزارت نفت را مکلف به ساخت پتروپالایشگاه کرده بود اما دولت با بی توجهی تمام از کنار آن عبور کرد چرا که شیخ الوزرای دولت دوازدهم ساخت پالایشگاه را کثافت کاری می‌دانست و در توضیح علت عدم ساخت آن گفته بود «به من می‌گویند شما پالایشگاه نزدیک؛ ما در پارس جنوبی تولید را ۲۵ برابر کردیم، این یعنی ۱۰ تا پالایشگاه! اگر به‌جای این، پالایشگاه می‌زدیم، تمام کشور را به کثافت و آلودگی می‌کشیدیم.»

همه مشغول پالایشگاه سازی به غیر از ایران

به گزارش رسانه‌های بین المللی در آسیا ۴۷ پروژه جدید پالایشی در مرحله ساخت یا برنامه‌ریزی است. از این طرح‌ها ۱۸ پالایشگاه در حال ساخت است و ۲۹ طرح در مرحله طراحی هستند. نکته جالب توجه در این است که کشورهایمانند کره جنوبی، چین و ژاپن و حتی هند که تولید کننده نفت خام نیستند و واردکننده آن به شمار می‌روند نیز در این سال‌ها همواره به دنبال ارتقای پالایشگاه‌ی موجود و احداث پالایشگاه‌های جدید بوده اند زیرا قطع به یقین آنها وزیری نداشتند که پالایشگاه سازی را کثافت کاری بداند.

بلند پروازی جدید عربستان برای کسب ثروت از عناصر معدنی پس از ورزش، گردشگری و …

بخش اقتصاد– «محمدبن‌سلمان» ولیعهد عربستان

سعودی که پیش‌تر از ثروت حاصل از انرژی آن کشور برای به رسم ریختن دنیای ورزش، گردشگری و سینما استفاده بود که امروز خود را آماده می‌کند تا میلیاردها دلار برای استخراج بیش از ۱.۳ تریلیون دلار عناصر معدنی و فلزات که دولت اش می‌گوید در زیر زمین عربستان وجود دارند، سرمایه‌گذاری کند.

به گزارش فرارو به نقل از بلومبرگ، این طرح ممکن است یکی از اجزای نه چندان جذاب چشم انداز ۲۰۳۰ مدنظر او برای متحول ساختن اقتصاد عربستان سعودی باشد. با این وجود، رهبر ۳۸ ساله عربستان سعودی کمبودی از نظر ثروت یا جاهطلبی ندارد که هر دو برای متقاعد ساختن شرکت‌های معدنی بین‌المللی عواملی کلیدی هستند.

اگر این رویای محمد بن سلمان صرفا تا حدی نیز موفقیت‌آمیز باشد پیامدهایی فراتر از خاورمیانه خواهد داشت پیامدهایی نه صرفا برای استخراج فلزات بلکه برای روابط عربستان سعودی با ایالات متحده، چین و بازارهای نوظهوری که آن پادشاهی به آن‌ها نزدیک‌تر شده است.

سویگرز نامیبیایی که برای شرکت معدنی بریتانیایی **Moxico Resources PLC** کار می‌کند به ایجاد

یک معدن روباز جدید روی و مس در حدود ۲۰۰ کیلومتری غرب ریاض پایتخت عربستان سعودی کمک می‌کند. سویگرز با استخراج نمونه‌هایی از عمق ۲۰۰ متری زمین و اشاره به ذخایر مسی که در خورشید می‌درخشند به «بلومبرگ» می‌گوید: «من پروژه‌هایی را در سراسر آفریقا انجام داده ام و نسبت به زمین‌شناسی آگاهی دارم و می‌دانم کجا می‌توانم استخراج کنم. این سایت دقیقا مانند آن است.»

اگر پروژه موفقیت‌آمیز باشد تا سال ۲۰۲۵ میلادی سایت خنایگویه که او روی آن کار می‌کند فلزاتی از جمله ۱۰۰۰۰۰ تن روی و ۱۰۰۰۰ تن مس را در فاز اول تولید خواهد کرد. این میزان تولید از نظر استانداردهای جهانی بسیار ناچیز است و معادل ۱۸ ساعت تولید مس کشور شیلی می‌باشد، اما هدف‌گذاری عربستان سعودی دو برابر کردن حجم تولید است. این صرفا یکی از چندین پروژه پادشاهی سعودی است. ارزش منابع معدنی عربستان سعودی ۱.۳ تریلیون دلار تخمین زده شده است.

علاوه بر توسعه معادن محلی عنصر دیگری نیز در این طرح وجود دارد که کم‌تر حدس و گمانه‌زنی درباره آن وجود دارد و سریع‌تر راه‌اندازی می‌شوند. عربستان سعودی می‌خواهد منابعی را از جاهای دیگر خریداری کند تا در تاسیسات جدید در داخل پادشاهی سعودی پالایش و پردازش شود. این کشور در ماه ژوئیه اولین تلاش بزرگ خود را برای استخراج معدن بین‌المللی علنی کرد. عربستان سعودی در یک معامله ۴.۳ میلیارد دلاری در برزیل شرکت کرد و بخشی از سهام واحد فلزات اساسی **Vale SA** را در کنار صندوق سرمایه گذاری **ENGINE No ۱** خریداری کرد. این معامله به پادشاهی سعودی این امکان را می‌دهد تا ژاپن و قطر

سیاست پالایشگاه‌سازی، هدایت نقدینگی کلان موجود به سوی بخش تولید و بهره‌مندی مردم از عوائد طرح‌های سودآور پالایشی است که این موضوع از سوی زنگنه نادیده گرفته شده بود.

مغفول ماندن ظرفیت پالایشی در کشور

محمد علی قدیری کارشناس انرژی در رابطه با این موضوع به مهر می‌گوید: ایران با وجود برخورداری از منابع غنی نفتی و سابقه طولانی در زمینه استخراج نفت، هنوز در حوزه پالایش با نقطه ایده‌آل فاصله دارد، این عقب ماندگی را می‌توان از سهم پایین ایران در زمینه پالایش نفت نسبت به ظرفیت تولید مشاهده کرد. در حال حاضر ظرفیت پالایشی دنیا به بیش از ۱۰۰ میلیون بشکه در روز رسیده‌است. این در حالی است که ظرفیت پالایشی ایران روزانه با احتساب نفت خام و میعانات گازی تنها حدود ۲.۲ میلیون بشکه است.

وی ادامه داد: ایران با وجود اینکه یکی از بزرگترین دارندگان ذخایر نفتی دنیا است، سهمی حدود ۲ درصد از ظرفیت پالایشی دنیا را به خود اختصاص داده است که نسبت به میزان منابع نفتی موجود در کشور، سهمی بسیار اندک و محدود است.

این کارشناس انرژی خاطر نشان کرد: این جبران عقب ماندگی ظرفیت پتروپالایشی در قانون برنامه ششم توسعه در نظر گرفته شده بود به طوری‌که در بند «الف» ماده ۴۴ این قانون آمده است: «دولت مکلف است به منظور افزایش ارزش افزوده انرژی و تکمیل زنجیره ارزش در طول اجرای قانون برنامه اقدام‌های زیر را انجام دهد: تسهیلات لازم برای ایجاد ظرفیت پالایش مقدار دو میلیون و هفتصد هزار بشکه در روز نفت خام و میعانات گازی با ضرب پیچیدگی بالا توسط بخشی غیردولتی را به نحوی برنامه‌ریزی و اجرا کند تا ترکیب تولید فرآورده آن‌ها اساسا به محصولات سبک‌تر و میان تقطیر اختصاص یابد و سهم نفت کوره در الگوی پالایش از ده درصد (۱۰٪) بیشتر نشود.»

قدیری با اشاره به اینکه در سال‌های گذشته توجه ویژه ای به افزایش ظرفیت پالایشگاهی نشده است، افزود: طی سال‌های برنامه ششم توسعه تاکنون تنها پالایشگاه میعانات گازی ستاره خلیج فارس به بهره‌برداری رسیده‌است و تا ظرفیت یاد شده در برنامه قبلی توسعه ۵۰۰ هزار بشکه در روز فاصله وجود دارد. از طرف دیگر طرح‌های ارتقای پالایشگاه‌های کشور برای کاهش تولید نفت کوره آنطور که باید پیشرفتی نداشته‌اند و همچنان حدود ۲۰ تا ۳۰ درصد فرآورده‌های تولیدی پالایشگاه‌ها نفت کوره است.

به نظر می‌رسد اگر در دولت یازدهم و دوازدهم همچون دولت قبل از خود به صورت جدی پیگیری می‌کرد اکنون با افزایش ظرفیت تولید بنزین در پالایشگاه‌های مختلف همچون ستاری خلیج فارس دیگر شاهد ناترازی بنزین و وابستگی ایران به واردات بنزین نبودیم.

جنبش پالایشگاه سازی در دولت دهم

پس از اعمال تحریم‌های ظالمانه آمریکا در ابتدای دهه ۹۰ بر روی واردات بنزین مسئولان دولت دهم تصمیم گرفتند تا طرح‌های تکمیل ظرفیت، بهبود کیفیت و پالایشگاه سازی را در کشور اجرا کنند تا کشور برای سالهای متمادزی از واردات بنزین مصون بماند این اقدامات تاجایی پیش رفت که کارشناسان انرژی معتقد بودند ایران در اواخر دهه ۹۰ با معضلی به نام نبود زیر ساخت برای صادرات بنزین مواجه می‌شود. اما متأسفانه کارشناسان انرژی به این موضوع توجه نکرده بودند که ممکن است دولتی بر رأس کار بیاید که مسئول ارشد آن در وزارت نفت اعتقادی به پالایشگاه سازی نداشته باشد و حتی طرح‌های در حال اجرا را نیز متوقف کند. امروز اگر شاهد ناترازی بنزین در کشور هستیم بخش عمده‌ای از علل این مشکل به بی توجهی شیخ الوزرای دولت دوازدهم به ساخت پالایشگاه باز می‌گردد که برای جبران این عقب ماندگی باید سال‌ها تلاش کرد.

معدنی پس از ورزش، گردشگری و …

ثروت خود را با فروش روسری‌های سنتی عربی به دست آورده اطمینان دارد که عربستان سعودی قادر است به منبع جدیدی از مواد معدنی و خاک‌های کمیاب دور از چین تبدیل شود. عجلان در حال برنامه‌ریزی برای توسعه بزرگترین کارخانه فرآوری روی و مس در خاورمیانه در ینبع در ساحل غربی عربستان سعودی است. بخش عمده تمرکز بر روی تقاضای داخلی خواهد بود، اما آن شرکت در حال حاضر پیشنهادهایی از چین و کشورهای اروپایی نیز دریافت کرده است.

مقام‌های سعودی در کنفرانس تجاری عربستان و چین در ماه ژوئن اعلام کردند که عربستان سعودی با سازمان زمین‌شناسی چین در قراردادی ۲۰۷ میلیون دلاری

برای کمک به شناسایی مواد معدنی در منطقه موسوم به سپر عربی پادشاهی که بیش‌ترین ذخایر در آن قرار دارد شریک شده است. دولت پکن هم چنین تلاش‌هایی را برای شناسایی ذخایر اورانیوم پادشاهی انجام داده است. «مارک بریستو» مدیر عامل شرکت کانادایی بزیک گلد و مصاحبه‌ای در ژانویه در جریان بازدید از ریاض گفته بود: «کنته اصلی آن است که عربستان سعودی به شدت آینده‌نگر است». او درباره تخمین ۱ تریلیون دلار فلزات در زمین می‌گوید: «این میزان هر چندر که باشد ارزش سرمایه‌گذاری دارد». آن شرکت کانادایی، معدن مس در سواحل جنوب غربی عربستان سعودی در نزدیکی دریای سرخ در اختیار دارد. افراد مطلع می‌گویند که آن شرکت در حال مذاکره با صندوق سرمایه‌گذاری عمومی عربستان سعودی در مورد سهم بالقوه در یک پروژه مس در پاکستان است می‌تواند پول و نفوذ سیاسی زیادی را برای عربستان سعودی به همراه داشته باشد. دولت عربستان سعودی مشوق‌های بزرگی را برای شرکت‌ها به منظور آغاز استخراج معادن ارائه می‌دهد. صندوق توسعه صنعتی عربستان تا ۷۵ درصد از یک پروژه را تامین مالی خواهد کرد. یک دوره مهلت پنج

ساله برای پرداخت حق امتیاز، تعیین سقف برای سطوح مالیاتی و تعهد به عدم وضع مالیات‌های باادآورده وجود دارد. تمام درآمدهای دولت از استخراج معادن به صندوق ویژه‌ای وارد می‌شود تا در صنعت سرمایه گذاری مجدد شود.

معدن رکن سوم در نظر گرفته شده از ارکان اقتصادی چشم انداز ۲۰۳۰ محمد بن‌سلمان است. ارکان دیگر نفت و پتروشیمی هستند بدان معنا که معدن بعد از نفت و گاز به بزرگترین بخش اقتصاد تبدیل می‌شود. بر اساس این اهداف این صنعت در نهایت بیش از ۲۵۰ هزار نفر را استخدام خواهد کرد و تا سال ۲۰۳۰ حدود ۷۵میلیارد دلار به تولید ناخالص داخلی عربستان کمک خواهد کرد. صنعت پالایش و فرآوری فلزات می‌تواند ظرفیت بالقوه جلب توجه شرکای بین المللی را داشته باشند شرکایی که به دنبال رقابت بیشتر با چین هستند. چینی که در حال حاضر بر فرآوری مواد معدنی و تولید باتری تسلط دارد. البته این در صورتی است که همه چیز طبق برنامه پیش برود. تاکنون مزایده‌های عربستان برای مجوزهای اکتشاف در آن کشور تنها بازیگران بیابان به نام نثوم و هزینه‌های هنگفت اخیر در عرصه کوچک‌تری را جذب کرده است. پادشاهی سعودی در ماه آگوست دور دیگری از مزایده را برای سرمایه گذاری

و توسعه ۸ منطقه معدنی در سراسر آن کشور اعلام کرد. با این وجود، تردید در میان استخراج‌کنندگان معدن بزرگ بدان معناست نیست که آنان تلاش‌های عربستان را از نزدیک دنبال نمی‌کنند. عربستان سعودی در دوران زمامداری محمدبن سلمان مایل است ریسک‌های تجاری دیگری را بپذیرد از جمله ایجاد شهر جدید آینده‌نگر در بیابان به نام نثوم و هزینه‌های هنگفت اخیر در عرصه فوتبال. «مایک هنری» مدیر عامل شرکت **BHP GROUP LTD** بزرگ‌ترین شرکت معدنی جهان در سفر به عربستان سعودی در ماه ژانویه گفته بود:«دیگران در این صنعت به من می‌گفتند که این واقعی است و چیزی است که شما باید به آن نزدیک شوید.»